EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 03/11/2020 a les 10:53

?Ara és l'hora

Doncs estic on sempre he volgut estar, que voleu que us digui. Estic vivint, per fi, amb l'efervescència que em cal. Amb l'esperança i l'energia de qui ho té tot i d'aquell que d'un moment a l'altre tot ho pot perdre. Em persegueix un passat immediat que m'ha ensenyat com som de fràgils i com n'és de delicada l'existència. La nostra, la dels éssers estimats i la del planeta. Visc en un present convuls que m'ha fet valorar, més encara, la família i els amics, els més que amics, que ja són bombolla. Veig un futur incert, ple d'incògnites que ningú no sap donar-me'n les respostes, i que gràcies a ell he convertit l'angoixa que em paralitzava en el motoret que em fa saltar a microbuits. Avui soc capaç de prendre decisions que abans duraven anys a materialitzar-se i que ara, pel cap baix, només duren setmanes i, potser, només dies.

És urgent viure. És urgent fer-nos amables, sentir-nos lliures, traspassar les línies, sortir del cervell per saltar a la vida. La nostra. És urgent estimar, apassionar-nos, dir que sí i dir que no. És hora de precipitar-nos, de canviar, de dir les coses pel seu nom. És moment de buscar la felicitat en allò que ens en proporciona, ni més ni menys. I fins aquí no és res que no sabéssim, però les circumstàncies ens criden a actuar seguint el dictat del present. Assaborim allò que tenim, busquem allò que sempre hem anhelat, deixem anar la ràbia, el malestar, la impotència, la mala gent i tota la seva merda.

És hora de desitjar. Desitjar un lloc millor per viure i estar, desitjar unes relacions humanes més transparents, més arrelades, més de debò. Vull un món per poder transitar tranquil·la, serena, des de la consciència. Vull escoltar històries lleials, sinceres, amb cor? Tant les que venen de dalt com les que trobem explicant-se a peu de carrer.

Acabem-nos el vi de la copa, acariciem l'esquena dels més propers, mudem-nos de casa si no hi estem bé, escoltem altra cop la cançó que ens fa vibrar, regalem-nos amabilitat i alegria, obrim els braços a noves experiències per insignificants que ens semblin, calem foc als records tenallants, i fugim de la barbàrie i del soroll del pensament. Ara és l'hora, creieu-me.